

ЗА НЕДѢЛНО-ТО УЧИЛИЩЕ И ЗА СЛУЧКЫ-ТЫ У БОЯДЖИИ-ТЬ.

По тоя приличенъ начинъ Боянъ наставлявалъ и въспитавалъ училищны-ты дѣчица и всякой день все по нѣщо ново имъ прѣдлагалъ. Попъ-ть и други-ти двама господари много го похвалили за това нѣщо и нарѣкли го най-способенъ дѣтонаставникъ въ цѣлж-тж область. Златарскы-ты кметове това не можали да отбержтъ, та думали помежду си: Какъ може тѣй Боянъ да отбира повече отъ наши-ты стары учители, кои-то ны сж учили на младо врѣмя. Това не е нищо друго, освѣнъ че той умѣе да замазва очи, та така прѣлѣга и тоя попъ съ тѣя двама-та господари. Наистина, не е чиста работа-та!

Въ Златарѣцж никога не учяли дѣтца-та лѣтѣ, защото по-голѣмкы-ты отивали съ родители-ты си да имъ помагать на полскж-тж работж а по-малкы-ты пасли пуйчета-та. Ала Боянъ и прѣзь лѣто-то прибралъ въ училище-то по-малкы-ты дѣчица, учялъ гы по малко врѣмя, па гы оставялъ при него-си и да си поигравать. Понѣкога гы завождалъ въ градинж-тж, показвалъ имъ какъ ся плевн, разсажда и прѣкопая. Като видѣли това и други-ты дѣтца, замолили го и тѣхъ да приѣмне; и така всичкы-ти ученици ся прибрали и прѣзь лѣто-то. Той излѣзвалъ въ Недѣлж и празникъ съ нихъ на разходъ, показвалъ имъ кои травы сж отровны, разказвалъ имъ полезны прикасчицы, поучявалъ гы, какъ ся отвѣжда домашенъ добытъкъ; или какво нѣщо сж: извори, потоци, рѣкы, езера, морета, могылы, планины, долины: или имъ разговарялъ за царства-та и хора-та, за подвижны-ты и неподвижны-ты звѣзды, колко сж голѣмы, и колко сж отъ насъ далечъ. Всичко това Боянъ го знаялъ, защото много нѣщо самъ-си былъ виждалъ, а пакъ още по-много нѣщо былъ научилъ само отъ прочитане книги.

Кога видѣли това порасли-ти момчета отъ село-то, вдражило имъ ся и помолили Бояна да имъ допусти да отивать въ недѣлж при него. Той имъ допустилъ на радо сърдце това, защото гы съжялѣвалъ за нихяж-тж глупость. Той гы поучявалъ и задавалъ имъ какво да четжтъ, да пишжтъ и